

Mærker, idet man havde brugt kongelige Tjenestemærker, Tegne og Brevser til Breve, som væsentlig havde privat Indhold. Man vil føre os tilbage til en saadan Tilstand med offentlige Tjenestemærker, med hvilke man ganske vist ikke kan have Kontrol. Vi vide jo, at enhver Retsbetjent har paa sit Kontor en Række Mænd, som ikke blot have Embedsforretninger for deres Principal, men væsentlig have Prokurator- og Kommissionsforretninger, og som naturligtvis staa i mangehaande Brevveglingsforbindelse med Jurisdiktionens Beboere, og det lader sig da ikke altid gjøre at stjelne saaledes, at der ikke let kommer efter en kortere Tjenestemeddelelse en længere utjenstlig Efterkrift i samme Brev, hvorefter man da giver det Hele et kongeligt Tjenestemærke. Den Ting er jeg imidlertid endda ikke saa angst for; men saa skulle de desuden have Lov til at leie Bud efter eget Skjøn, altsaa leie en Mand til Tjeneste ved en saadan Leilighed og betale ham derfor, og saa skulde Statskassen uden Bevilling og uden Eftersyn respektere det. Det er anden Del af Forslaget, men tør jeg i den Anledning spørge det ærede Mindretals Ordfører: Skulde der ikke være optaget i det Beløb, der allerede gives til Kontorhold, Erstatning for leiet Bud i ekstraordinære Tilfælde; og er det Tilfældet, i hvilket Omfang gives den da? Hvis det nu er saa, at disse Kontorhold, der have været fastsatte i 21 Aar, paa mange Steder og maaske alle Steder indeholde et vist Beløb netop til denne Tjenestes Udførelse, idet man er gaaet ud fra, at i alt Fald de fast ansatte Embedsmænd ikke brugte den gamle Ordning, saae da ikke disse Embedsmænd efter det ærede Medlems Forslag, baade i Pose og Sæk, nemlig først gennem Kontorholds-godtgjørelsen Erstatning for leiet Bud og nu en Bemyndigelse til at bruge leiet Bud og faae en Fordring derfor paa Statskassen? Det ærede Medlem kan sige, at han ikke er saa kjendt med disse Anliggender, at han tør afgjøre, om det er Tilfældet. Jeg er jo ikke Medlem af Udvalget og har ikke haft Leilighed til at undersøge Spørgsmaalet i dets Almindelighed; men jeg vil sige, at det ærede tidligere Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds, som, saavidt jeg veed, forelagde den første Kontorholdslov efter den nye Retsordning, har ialtsald for et af disse Embeder oplyst, at i Kontorholdet indeholdtes et Beløb for Budbæring ved ekstraordinære Leiligheder, og han har tidligere i den Slags Sager fulgt samme Princip, og nu forlanger jeg beviist af de ærede Herrer, at vi ikke have ved disse Kontorholdslove fulgt den samme Skik at give saadanne Beløb, som det ærede Medlem nu vil have dækket ved at give carte blanche paa at anvise Beløb paa Statskassen, naar der i Tilfælde, hvor det anses fornødent, findes leiede Folk ud. Jeg tror, at vi ville være sikkere med Hensyn til denne Sag og ogsaa med Hensyn til at komme til Enighed om det Spørgs-

maal, naar vi følge det ærede Flertal i alt Fald nu ved 2den Behandling, og det ærede Udvalg dernæst mellem 2den og 3die Behandling tog under Overveielse, hvorvidt det vilde kunne enes om en Lovbestemmelse, der udtrykkelig ophævede den foreløbende Bestemmelse af 1791 og samtidig gav Ministeren i den Henseende den fornødne Hjælp, idet man iøvrigt opfordrede Ministeren til daaare at forelægge os nøiagtigt statistisk Materiale over, i hvilken Udstrækning og af hvilke en saadan Form er bleven benyttet. Saa ere vi ude over Banstelighederne uden med Hensyn til Portoer at være gaaede over til et helt nyt Princip, og vil man ikke gaa ind derpaa, nuvel Loven er vel ikke saa nødvendig, at vi behøve at tage den, naar man ikke kan faae den af et Indhold, som svarer til Situationen, som den er. Thi det synes jo nu, da Spørgsmaalet er kommet op, at man mere og mere søger at benytte den beynnderlige Lovbestemmelse, maaske i Saab om gennem en saadan Benyttelse at kunne tvinge os til at forandre Kontorholdsbestemmelser, som man ellers ikke vilde kunne vente efter Vidernes Udvikling kunne taale nogen nærmere Retteelse, skal jeg ikke indlade mig paa. Jeg siger kun, at for mig staar det ikke saaledes oplyst, som jeg kunde ønske for at følge det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds til en fuldstændig Kuldstælse af det Princip, vi have fulgt i 21 Aar her i Thinget, og jeg vil derfor ved 2den Behandling ubetinget følge den ærede Ordførers Forslag, og jeg skal da ganske henstille, om det ærede Udvalg vil være istand til med Hensyn til denne Bestemmelse at gjøre et Forslag til 3die Behandling.

Justitsministeren (Nellemann): Jeg vil først gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til Fortiden og da først begynde med at erindre om, at det jo er feil, naar den ærede sidste Laler gjentagne Gange i sit Forebud har talt om den nu gjældende Praxis, man i 21 Aar har fulgt. Det har man jo slet ikke, tværtimod, det Oprindelige, som gjaldt, efterat Retsbetjentloven var kommen, var jo netop, at disse Udgifter bleve godtgjorte Retsbetjentene efter Regning, og det var først Postloven af 1871, der indførte den nye Regel. Altsaa, det, der vil være Tale om at gjøre nu, hvis man vil følge Mindretallet og mig i Henseende til at lade § 5 blive staaende, er ialtsald ikke Andet end at vende tilbage til den Tilstand, som gjaldt før Postloven af 1871. Større er det Brud paa Principer, som man vilde komme ind paa at gjøre ved denne Leilighed, ikke; jeg tror i det Hele, som jeg allerede ved mange tidligere Leiligheder har udtalt, at man ikke bør strue denne Sag op til en saadan Betydning, at man deri skal se noget Principspørgsmaal idetmindste i den Forstand, hvori man ellers